Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31625
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

et postea fidelium devotio hanc consuetudinem plegere cepit habere. quod pistrones eorum turmam puerorum. et sequerentur. ac predicationis exorationem summa affectione amplecterentur.

Alio quoque tempore beato wolfkango in basilica beati pauli apli celebrante missarum sollempnia. plebs solito more aderat multa. Cumque eum exastantibus quidam miles stolidus veste humida aspicere inordinatum. atque de hinc sacerdotalibus vestimentis videret infulatum. plebeia stoliditate despexit. et secum murmurans dixit. O quam insipiens fuit imperator illo tempore quod pannosum istum ac despicabile imposuit tali promotione preferri potentibus: presertim quod habundant in regionibus suis divitiis. Quam murmurationem quod novit cogitationes hominum eodem momento et clamare increpauit. et eundem ad emendationem huius iniquitatis manifestauit. Nam ut in euangelio decoquitur respondit. ita huius hominis tacita murmuratione non abscondit. quod et insipientium corrigitur ac murmurationis malum utilium abalienare curauit. Nimio quippe timore correptus subito astantium sustentatione vix residere potuit. Quem cum videret dominus suus tremebundum et pallidum. illico accurens scisitatur eum quid haberet illi quod pateret. Cum ille sacerdotibus adhibitis confessus est se quod contra unum deum male cogitauit. et obhoc periculo timore perculsus sit. Quo audito idem dominus eum purans eum remedio facili posse curari. preceptum domum duxit secum. et aliquot diebus retinens cum exhibuit. Si cum nullatenus ibidem posset curari. reduxit eum in ciuitatem ratisponam. ubi illi contigit huiusmodi infirmitas. Ibi quadam die ueniens cum uellet egredi hominis ciuitatem. et suam exponere querelam. uir dei puerum illi sermone dixit. Tace. scio quod uelis. Et continuo adduce dominum tuum aut. Et tolle aquam benedictam iuxta lectulum meum stram. ac spargere super hominem pro omnibus cubiculi stantem. Cum pauper iussit respexit aquam benedictam super unum. Ipse in eodem conspectu hostium faciens crucem uba quadam salutifera pruinam tacuit. et sanatus est ho illa hora.

Videtur et audendum quali consolationis usu contiche constituerit semetipsum. Tanta siquidem obseruantia uixit. ut per exemplum matris uiue apparuit possit. Quamuis enim unusquisque illi gesta nesciam. et que scim dignae preferre nequam. pauca tamen ex plurimis: ut cumque exprimere temptam. Postquam autem pusillatus apice suscepit. non melioribus uestimentis. non delicatioribus cibis. non molliorib; lectisternis quibus ante fuit contentus. Vigiliis quoque et orationibus quibus antea solebat. pusillus factus persistebat. Nam sepe circa mechanocte tam latenter de lecto surgens ut eos aliquis quoram eo dormiebant raro sentirent. intransque ecclesiam ita obseruauit illam. ut quod uix agere nullus hominum intelligere posset. Ibique usque ad matutinas uigilans permansit adhoras. finitis uero matutinalibus: carnes si non dum lucescebat plassis armis recuperantis. uestitus parum dormiebat. et hoc totum adeo si fuisset inclausus agebat cum silentio. Cumque necessarium fuisset ut post primam loquerentur. pius enim lectionem uacabat. allogo communi fuit gratissimum. et intractandis ac disponendis rebus acumine consilii prudens. Quantam enim obseruantia corpus et sanguis domini sacerdotis quinque quoque suspirus ac lacrimis. sepe contribulatum summo sacedoti se mactauit. impossibile nobis est explicare.

Porro refectionis tempore non solum se sed et conuiuantes ne se premulentur inquietarent obseruabat. ceteris quoque aude manducantibus: ipse partum manducabat. intendens quoque magis lectioni quam suae semper uoluit ut ceteri refectioni. Mendici et pauperes quos ipse uocabat dinos et fratres coram se residebant in subsellis ut cum re pisceret quomodo ministrantur illis. Inibus utique se credens. exempum suscepe omnium solebat eos uenari et reficere. Si forte plures ad ecclesiam pauperum introducebantur. Nullus tamen eorum quod forte remanebant. absque elemosine domus uacuus remanebat. quoque omnium escarum quod admissam deferbantur portio tamen reservabatur. ut non solum pauperes deforis remanentes. sed etiam ecclesiam quoque inhabitaculis commorantes recreaterentur. Si urgens autem de prandio. reliquum tempus consumpsit legendo. Vesperum vero laudibus expletis. nisi legumina urumpet ieunium. prius commanentes cenabat. Ingressus ibi reuerentia. uanitas ibi nulla habebatur. Post completorium non orando nec prius loquebatur. Talis itaque erat ei consuetudo cotidiana. Inter hec egregius pastor pagensis sacerdotes qua cautela ipsum di baptizarent. et docent subditos sollicitus inuestigauit. sacramentalia uasa. missalia uestimenta. ubiros estimans obseruationem tali tractarent industria disgrem. et pomnibus ut castitatem sequerentur milites inculcauit. subiungens quoque inter cetera dixit. Quidam itaque diabolicis fallunt deceptionibus: ut credant quamuis impecis iaceant. illi sacerdotes cibi ac potus peceptione se purgandos. Testimonium quoque epheni cum intulit dicens. Iniecitus mis iudomo mea male opanus est. nunquid carnes sacrificium mundabit eum. Et illud. Opiebant sacrificia altare meum aut dins. si non respiciam ad sacrificium. nec accipiam quoquam de manu mea. Cuiusque quoque unsoribus et det honore do. et non pssimam ad